

Η πράξη της αποτελεί έμπρακτη εφαρμογή του κηρύγματος του Χριστού, του κηρύγματος του Προδρόμου που βροντοφώναζε «μετανοείτε, ἤγγικεν γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν», ενός κηρύγματος μετανοίας. **Οποῖος μετανοεῖ αντιλαμβάνόμενος ὅτι ἡ αμαρτία εἶναι προσβολή του Θεοῦ και των εντολῶν Του και το μόνο που τον αποκαθιστά εἶναι ἡ αλλαγή του τρόπου ζωής**, ἡ αλλαγή του νοός, αὐτός εφαρμόζει το κήρυγμα του Ευαγγελίου και ακολουθεῖ το δρόμο της σωτηρίας.

Το να αμαρτάνει κάποιος εἶναι ἀνθρώπινο, ἀποφευκταῖο ναι, ἀδυναμία ναι, ἀλλά δεν εἶναι το τέλος. Μπορεῖ να μετανοήσει.

Και γι' αὐτό καλούμε και τους εαυτούς μας, που εἶναι σε ἀδυναμία και τους συνανθρώπους μας, που πέφτουν σε λάθη, να μην ἀπελπίζονται, ἀλλά να μετανοοῦν, γιατί υπάρχει σωτηρία.

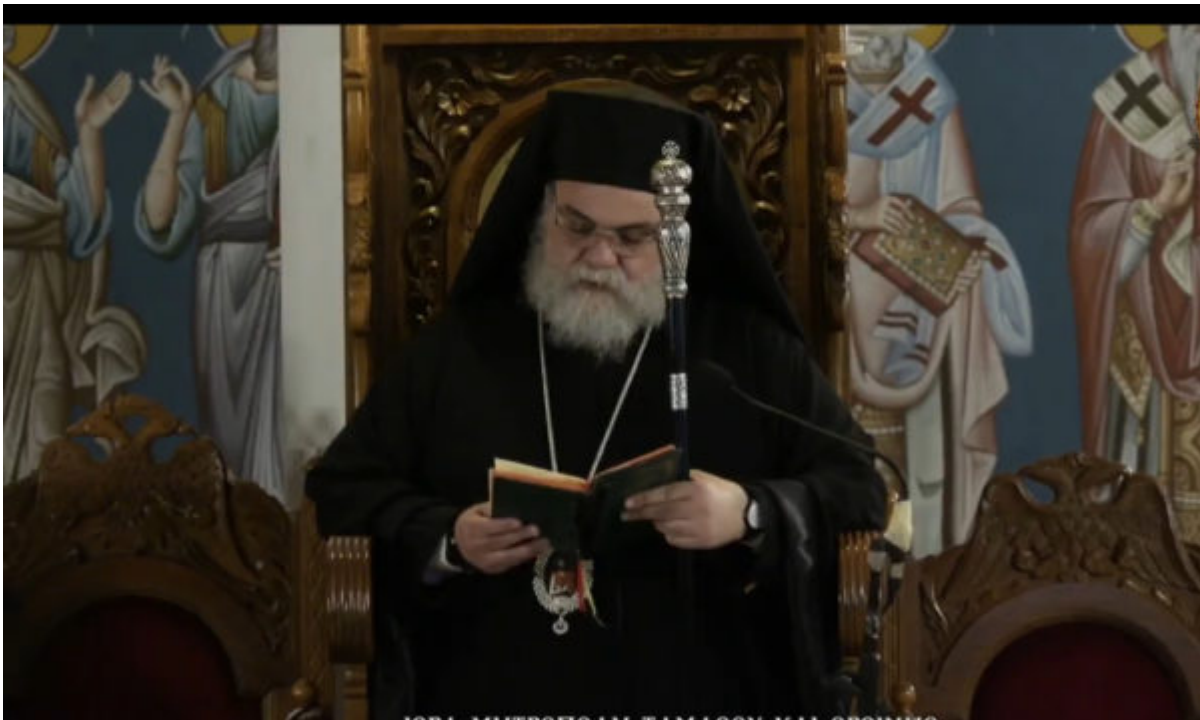
Αὐτό εἶναι που διδάσκει σήμερα ἡ ὑμνολογία της Εκκλησίας μας και κυρίως της σημερινῆς ἡμέρας, που προβάλλεται ἡ αμαρτωλή γυναίκα με τη μεγάλη της μετάνοια «δεινόν ἡ ραθυμία, μεγάλη ἡ μετάνοια».

Αμάρτησες, ἐξετέθης ἐνώπιον του Θεοῦ και των ἀνθρώπων, τουλάχιστον μετανόησε. Ἡ μετάνοια μπορεῖ να θεραπεύσει τις πληγές. Το να ἐμμένεις, για να

καλύψεις το αμάρτημά σου, γιατί τιτρώσκεται ο εγωισμός σου, δεν είναι λύση. Είναι συνταγή καταστροφής.

Αυτό το παράδειγμα της μετάνοιας προσφέρει σε όλους μας η αμαρτωλή γυναίκα με την πράξη της. Δεν προσφέρει η αμαρτωλή γυναίκα μόνο το μύρο, αλλά γονατίζει και πλένει τα ίδια τα πόδια του Χριστού, και μαζί με το μύρο προσφέρει τα δάκρυα της μετάνοιας της. Όχι ψεύτικα δάκρυα διά το θεαθήναι τοις ανθρώποις, αλλά πραγματικά. Να ο λόγος, διά τον οποίο ο Χριστός αποδέχεται να του πλένει τα πόδια του με μύρο η αμαρτωλή γυναίκα. Για τον λόγο αυτό την υποστηρίζει από την υποκριτική αντίδραση του Ιούδα. Ναι, γιατί αποδέχεται την μετάνοιά της. Όχι μόνο την συγχωρεί, αλλά την ανυψώνει σε πρότυπο μετάνοιας.

Τον Χριστό δεν μπορούμε να τον κοροϊδεύσουμε «Θεός οὐ μυκτηρίζεται», τους ανθρώπους μπορεί. Όμως, ο άγρυπνος οφθαλμός του Θεού τα πάντα τα βλέπει και τα πάντα τα γνωρίζει. Η προπαγάνδα στον Χριστό δεν λειτουργεί.

Η αμαρτωλή γυναίκα δεν του πρόσφερε το μύρο για να εξαγοράσει τη σωτηρία της. Η ταπείνωση και τα δάκρυά της εξέφρασαν την ειλικρινή της μετάνοια, την πραγματική διάθεση της ψυχής της. «Πόρνη προσήλθέ σοι μύρα σὺν δάκρυσι κατακενούσά σου ποσί, Φιλάνθρωπε», ακούσαμε τον ιερό υμνωδό να λέει.

Η μετάνοια, την οποία ζητά ο Χριστός δεν περιορίζεται σε εξωτερικά στοιχεία, δεν εκφράζεται με κάποια προσφορά ή φιλανθρωπία. Για να είναι ευπρόσδεκτη η μετάνοιά μας, πρέπει να λέμε την αλήθεια στο Χριστό και στους συνανθρώπους μας και οι πράξεις μας να συνοδεύονται με συντριβή ψυχής.

Ας διδαχθούμε από το παράδειγμα της αμαρτωλής γυναίκας και ας προσπαθήσουμε να ακολουθήσουμε το δικό της υπόδειγμα ειλικρινούς μετανοίας, ώστε κι εμείς να αξιωθούμε να βρούμε έλεος», κατέληξε ο Πανιερώτατος.

Τέλος, ευχήθηκε σε όλους καλή Ανάσταση.

